

TZAV: Holiness and System

RASHI

Torah (Leviticus 6:1-11)

(2) צו את אהרן. אין צו אלא לשון זרה מיד ולדורות. אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון פיס (ת"כ צו פרשתא א:א;קדושין כט ע"א): (3) מדו בד. היא הפתנת, ומה תלמוד לומר "מדו", שתהא כמדתו (ת"כ פרק ב:א;זבחים לה ע"א): על בשרו. שלא יהא דבר חוצץ בינתיים (ת"כ שם ג;זבחים יט ע"א;ערכין ג ע"ב): (4) ופשט את בגדיו. אין זו חובה אלא דרף ארץ, שלא ילכלך בהוצאת הדשן בגדים שהוא משמש בהן תמיד, בגדים שבשל בהן קדורה לרבו אל ימוג בהן כוס לרבו, לכך "ולבש בגדים אחרים", פחותין מהן (ת"כ פרק ב:ו;יומא כג ע"ב): (5) והאש על המזבח תוקד בו. רבה כאן יקידות הרבה, "על מוקדה" (לעיל פסוק ב), "ואש המזבח תוקד בו" (שם), "והאש על המזבח תוקד בו", "אש תמיד תוקד על המזבח" (להלן פסוק ו). בלן נדרשו במסכת יומא (דף מה ע"א) שנהלקו רבותינו במנן המערכות שהיו שם (ת"כ שם יא;יומא מג ע"ב): (6) אש תמיד. אש שנאמר בה "תמיד", היא שמדליקין בה את הנרות, שנאמר בה "להעלות נר תמיד" (שמות כז:כ), אף היא מעל המזבח החיצון תוקד (יומא מה ע"ב): לא תכבה. המכבה אש על המזבח עובר בשני לאוין: (7) וזאת תורת המנחה. תורה אחת לכלן, להטעין שמן ולבונה האמורין בעגן (ת"כ פרשתא ב:א), שיכול אין לי טעונות שמן ולבונה אלא מנחת ישראל שהיא נקמץת, מנחת כהנים

1 וידבר ד' אל-משה לאמר: 2 צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על-המזבח כל-הפליטה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מדו בד ומכנסו בד ילבש על-בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העולה על-המזבח ושמו אצל המזבח: 4 ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מזוזה למזוזה אל-מקום טהור: 5 והאש על-המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העולה והקטיר עליה זולבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה: 7 וזאת תורת המזוזה הקרב אתה בני-אהרן לפני ד' אל-פני המזבח: 8 והרים מפתו בקמצו מסלת המזוזה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר על-המזוזה והקטיר המזבח ריזו גיוזו אפרתה לד': 9 והגזירת מפתה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בנזר אהל-מועד יאכלוה: 10 לא תאפה זמין זולקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פזטאת וכאשם: 11 כל-זכר בבני אהרן יאכלנה זק-עולם לדרתיכם מאשי ד' כל אשר-יגע בהם יקדש: פ

ע"א): כַּחֲטָאת וְכֹאֶשֶׁם. מִנַּחַת חוּטֵא הָרִי
היא כַּחֲטָאת, לְפִיכֹךְ קִמְצָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה
פְּסוּלָה. מִנַּחַת נִדְבָה הָרִי היא כֹּאֶשֶׁם,
לְפִיכֹךְ קִמְצָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה כְּשֶׁרָה (ת"כ
פֶּרֶק ג:ד;זבחים יא ע"א;מנחות ב ע"ב):
(11) כָּל זָכָר. אֶפְלוּ בַעַל מוּם. לָמָּה נֶאֱמַר,
אִם לְאַכִּילָהּ, הָרִי כִּבֵּר אָמור "לָחֵם אֱלֹהִיו
מִקֹּדֶשִׁי הַקֹּדֶשִׁים וְגוֹמֵר" (להלן כא-כב),
אֲלֵא לְרִבּוֹת בַּעֲלֵי מוּמִין לְמַחְלוּקַת (ת"כ
שם ה;זבחים קב ע"א):

שְׁהִיא כָּלִיל מִנִּין, תִּלְמוּד לומר "תורת"
(שם ב): הַקָּרֵב אֲתָהּ. היא הַגִּשָּׁה בְּקָרוֹ
דְּרוֹמִית מִעֶרְבִית (שם ד;מנחות יט ע"ב):
לְפָנַי ה'. הוא מִעֶרֶב, שְׁהוּא לְצַד אֶהֱל
מוֹעֵד: אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ. הוא הַדְּרוֹם שְׁהוּא
פְּנֵיו שֶׁל מִזְבֵּחַ, שְׁהַכָּבֵשׁ נָתוּן לְאוֹתוֹ הָרוּחַ
(ת"כ שם;מנחות שם;סוטה יד ע"ב):
בְּקִמְצוֹ. שְׁלֵא יַעֲשֶׂה מִדָּה לְקִמְצָה (יומא מז
ע"א): (9) בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ. וְאִיזְהוּ, "בְּחִצְרֵי
אֶהֱל מוֹעֵד": (10) לֹא תִאָּפֶה חֲמִץ חֶלְקִים.
אֶף הַשִּׁירִים אֲסוּרִים בְּחִמְצָה (מנחות נה

Exodus 6

1. And the Lord spoke to Moses, saying, 2. Command Aaron and his sons, saying, This is the Torah of the burnt offering; It is the burnt offering, because of the burning upon the altar all night to the morning, and the fire of the altar shall be burning in it. 3. And the priest shall put on his linen garment, and his linen breeches shall he put upon his flesh, and take up the ashes which the fire has consumed with the burnt offering on the altar, and he shall put them beside the altar. 4. And he shall take off his garments, and put on other garments, and carry the ashes outside the camp to a clean place. 5. And the fire upon the altar shall be burning in it; it shall not be put out; and the priest shall burn wood on it every morning, and lay the burnt offering in order upon it; and he shall burn on it the fat of the peace offerings. 6. The fire shall be burning always upon the altar; it shall never go out. 7. And this is the Torah of the meal offering; the sons of Aaron shall offer it before the Lord, before the altar. 8. And he shall take of it his handful, of the flour of the meal offering, and of its oil, and all the frankincense which is upon the meal offering, and shall burn it upon the altar for a sweet savor, the memorial part of it, to the Lord. 9. And its remainder shall Aaron and his sons eat; with unleavened bread shall it be eaten in the holy place; in the court of the Tent of Meeting they shall eat it. 10. It shall not be baked with leaven. I have given it to them for their portion of my offerings made by fire; it is most holy, as is the sin offering, and the guilt offering. 11. All the males among the sons of Aaron shall eat of it. It shall be a statute forever in your generations concerning the offerings of the Lord made by fire; every one who touches them shall be holy.